

maa først og fremmest opretholdes af Hensyn til Ombytningen, og det er altsaa ganske urigtigt at sige, at det Byg, som kommer ind til Statens Lagre, fordyres med 20—30 Kr. gennem den store Kornnævnsinstitution, thi Kornnævnsinstitutionens Udgifter foraarsages ved den af Landbruget med Rette ønskede Ombytning.

Der har været talt om, hvorvidt dette Lovforslag med Hensyn til Ombytningen kan siges at være bedre eller ringere for Landbruget end det Lovforslag, der forlod Folketinget. I det andet høje Ting hævdede man fra en Side, at dette Lovforslag var ringere for de magre Jorders Vedkommende, altsaa navnlig for Vestjylland, end det Lovforslag, der forlod Folketinget. Jeg mener, at der utvivlsomt her gives Jordbrugerne i Vestjylland en mindre Ombytningsret, end der var givet dem i det Lovforslag, som var vedtaget af Folketinget; derom kan der ikke være Tvivl. Der stilles dem i Udsigt en Ombytningsret, som forhaabentlig vil blive lige saa betydelig; men denne Ret har de ikke erhvervet, naar dette Lovforslag forlader Tinget, først i Oktober vil man kunne se, om man er i Stand til at give dem den samme Ombytningsret. Den Svaghed har Lovforslaget for de vestjyske Jorders Vedkommende. Derimod byder det Staten den Fordel, at den ikke nu paatager sig den meget stramme Ombytning, som den paatog sig ifølge det Lovforslag, der var vedtaget af Folketinget; Staten faar, naar alle Ombytningsbegæringerne er fremkommet, Adgang til at skønne over, hvad den vil kunne magte, og træffe den endelige Afgørelse herefter. Min Forventning er imidlertid, at dette Lovforslag, naar det til Oktober suppleres med et Tillægslovsforslag, vil vise sig at være lige saa godt ogsaa for de magre Egne i Jylland som det Lovforslag, der forlod Folketinget. Der er ikke Tvivl om, at Rigsdagens Behandling af dette Lovforslag nu tilendebringes paa et for Forhandlingerne gunstigere Tidspunkt end det, paa hvilket den paabegyndtes her i Tinget. Den Gang var vi endnu ikke naaet til Overenskomst med Rederne, og Prisen paa Fodervarer syntes at være i stadig Stigen paa det udenlandske Marked, hvilket nødvendigvis maatte vække Uro hos Landbruget med Hensyn til, hvad Prisansættelserne i i Lovforslaget betød, og hos Staten med Hensyn til, hvilke Omkostninger Lovens Gennemførelse vilde medføre. Billedet er nu undergaaet en væsentlig Forandring. Foderstofpriserne stiller sig nu langt gun-

stigere, end da man sidst forhandlede om Lovforslaget i Folketinget, og Aftalen med Rederne er naaet til den endelige Afslutning.

Jeg skal herom oplyse, at Handelsministeriet, efter at Forhandlingerne med Den overordentlige Kommission og med Indenrigsministeriet er tilendebragte, har bekræftet den Aftale, hvorved Fragtnævnet, Rederne, paatager sig at føre hjem til Danmark Fodervarer, svarende til 133 000 t dead weight, i tre Farter, som forventes at kunne afsluttes inden Høstaarets Afslutning, til den Pris, som vi haabede at kunne komme til, nemlig 100 Kr., 80 Kr. og 72 Kr. for Majs fra la Plata, fra Golfen eller fra Nordamerika omregnet efter sædvanlig Skik til de øvrige Kornsorter og til Oliekager, hvis saadanne hjemføres. De 100 000 t, som allerede er førte hjem til en højere Fragt, vil ogsaa komme til at nyde godt af denne lavere Fragt, som betyder en Nedsættelse af 40 Kr. pr. Ton. Rederne er endvidere forpligtet til at hjemføre Oliekager i Stedet for Majs. Det er et Spørgsmaal, om hvilket der maatte føres nogen Forhandling, men det viste sig under Forhandlingerne i Lands-tinget, at man fra Udvalgets Side lagde den allerstørste Vægt paa, at Indførselspligten ogsaa kom til at gælde for Oliekager. Dernæst er der holdt Mulighed aaben for Hjemførelse af nogle Rugladninger, ifald Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at det vil være fordelagtigt at hjemføre Rug. De Charterer, som skal sluttes, er de for Staten gunstigste Charterer, nemlig Groscharterer, som skal affattes efter Overenskomst mellem Fragtnævnet og Majsnævnet. Der paahviler ligeledes Rederne Forpligtelse til at tilføre Landet Kul til de Fragter, som er fastsatte. Østasiatisk Kompagni og Det forenede Dampskibsselskab skal lade deres Ruteskibe forblive i de Ruter, som er anvendt for Tilførsler hjem til Danmark. Da det fra anden Side er sagt, at naar Rederne gik med til disse Fragter for Foderstoffer, kunde man selvfølgelig vente, at de tog sig betalt paa andre Kanter, skal jeg tilføje, at dette vil ikke blive Tilfældet, idet Maksimalfragterne af 4. Juli, som fastsattes for Tilførselen til Danmark ved danske Skibe, ikke maa overskrides. Saafremt Priserne paa Fragtmarkedet skulde synke, er Staten ikke bundet til disse Aftaler, men den kan undlade at tage Skibene, der saa maa gaa over i fri Fart. Hele Ordningen synes mig særdeles gunstig, og naar man anstiller en